

træffe med Hensyn til Gebyrrevisionen, og for denne Eventualitets Skyld maa jeg forbeholde mig at foreslaa Forandringer paa 2 eller 3 Punkter, hvorom der her vil blive Spørgsmaal.

Det fjerde Lovforslag, som jeg skal have den Ære at forelægge, er ligeledes en gammel Bekjendt; det er nemlig: „Forslag til Lov om Tilsynet med Dampkedler og Passagerdampfartøier.“ Ikke heller denne Sag naaede her til 2den Behandling i afvigte Sæssion, og som Følge deraf har jeg anset det for naturligt i og for sig at forelægge Lovforslaget i samme Skikkelse, som da det indkom til Folkethinget fra Landsthinget i forrige Sæssion. Under de Forhandlinger, som jeg havde med det af Thinget nedsatte Udvalg, udtalte jeg mig imidlertid tilbøielig til at imødekomme de Ønsker, der havde gjort sig stærkt gjældende i Udvalget om at sondre mellem de Bestemmelser i Lovforslaget, der angik Dampkedler paa Landet, og dem, der angik Passagerdampfartøier. Den Affattelse, som Udvalget mente at maatte give sit Forslag, og som det forelagde for Thinget i den Betænkning, der blev afgiven en af Sæssionens sidste Dage, kunde jeg ikke slutte mig til, og derfor fremtraadte for saa vidt. Forslaget fra Udvalget som Udvalgets Forslag, uden at være tiltraadt af Ministeren. Jeg har imidlertid ikke i denne Omstændighed kunnet finde nogen Grund til ikke nu at vise den Imødekommen, som jeg havde været villig til at vise allerede i Slutningen af afvigte Sæssion, og derfor vil man, ved at sammenligne det nu forelagte Lovforslag med det, der foreslaa i forrige Sæssion, finde, at der er gjort en saadan Sondring mellem de to Emner, Lovforslaget omfatter, som man havde ønsket fra Udvalgets Side. Ganske vist kan der mod en saadan Sondring gjøres den Indvending, at den naturlig maa føre til nogen Gjen-tagelse, hvad der ogsaa viser sig deri, at Antallet af Paragrafer er blevet en halv Snes større, end det var i det tidligere Lovforslag; men denne mere formelle Betragtning har ikke kunnet være afgjørende for mig, saa meget mindre som jeg virkelig maa erkjende, at der kan være nogen rimelig Foranledning til at ønske særskilt for sig de Bestemmelser, der angaa Dampkedler paa Land, og dem, der angaa Passagerdampfartøier. Men ligesom jeg i den Henseende har imødekomet det ærede Udvalgs Ønsker, saaledes har jeg ogsaa ment efter nærmere Overveielse at kunne gjøre det paa flere Punkter vedrørende Realiteten. Det ærede Udvalg foreslog, som jeg har tilladt mig at antyde, forskellige Ændringer navnlig i Retning af Tilføielse i det Udsnit, der skulde omhandle Passagerdampfartøier, hvorpaa jeg ikke troede i Slutningen af forrige Sæssion at kunne gaa ind, særlig fordi de angik saadanne Forhold, hvori jeg ikke kunde tiltro mig tilstrækkelig Sagskundskab. Jeg har imidlertid selvfølgelig efter Slutningen af forrige Sæssion ladet Sagen gjøres

til Gjenstand for nærmere Undersøgelse og har indhentet Erklæringer fra Mand, som jeg maa tiltro større Sagskundskab i disse Forhold, end Justitsministeren selv kunde være i Besiddelse af. Efter disse Erklæringer har jeg troet i alt Væsentligt paa de fleste Punkter at kunne slutte mig til de Forslag, der vare fremkomne fra det ærede Udvalgs Side. Forsaauidt der paa enkelte, mindre vigtige Punkter er en ringe Afvigelse, er dette navnlig begrundet i, hvad der er fremkommet fra de af mig nævnte sagskyndige Mænds Side. Jeg tør saaledes haabe, at denne Sag endnu i denne Sæssion, som vi nu gaa i Møde, maa kunne føres til et endeligt og tilfredsstillende Resultat. Jeg nærer saameget mere dette Haab og dette Ønske, som jeg antager, at man vil erkjende, at hvad der er passeret, siden denne Sag sidst var under Behandling, i fuldt Maal har bekræftet Justitsministerens Formening om, at det var saare ønskeligt for ikke at sige nødvendigt at faae en Revision af de Lovbestemmelser, hvormed der her er Spørgsmaal. De Erfaringer, hvortil jeg saaledes nu har tilladt mig at henvise, have da ogsaa ført til, at jeg har troet det rigtigt, naar jeg nu paa ny forelagde Sagen for den høie Rigsdag, da tillige at bringe under Forhandling et Spørgsmaal om paa et enkelt Punkt at gaa noget videre, end det ifjor forelagte Lovforslag gif. Jeg sigter navnlig til nogle nye Bestemmelser, der findes i Lovforslagets §§ 4 og 6. Den første gaar ud paa at kræve foruden det Tilsyn, der skal finde Sted med Hensyn til alle nye Dampkedler, forinden de tages i Brug, tillige et periodisk tilbagevendende Eftersyn. Dette er Noget, hvorpaa Ministeriets Opmærksomhed var henvendt allerede ifjor, men som sagt hvad der senere er indtruffet, og efter de Udtalelser, der senere ere fremkomne ogsaa for Offentligheden, har man fundet sig saameget mere opfordret til at gjøre dette Punkt til Gjenstand for Opmærksomhed. Naar Ministeriet ikke i det Forslag, der ifjor blev forelagt, indsatte Bestemmelser, der krævede et saadant periodisk tilbagevendende Eftersyn af Dampkedler, der ere i Brug, saa var dette væsentlig begrundet i Hensyn til de Vanskeligheder og tildels Bekostninger, som derved kunde paaføres Cierne eller Brugerne af Dampkedler. Man har imidlertid nu troet, at dette Hensyn maatte vige for Hensynet til den almindelige Sikkerhed, og der er derfor som sagt i § 4 optaget en Bestemmelse om, at ogsaa andre Dampkedler end Lokomotiver og Lokomobiler skulle underkastes et Eftersyn i det Mindste en Gang hvert tredje Aar. Videre har jeg ikke troet at burde gaa af Hensyn til de Betragtninger, jeg for et Dieblit siden tillod mig at fremhæve. I Forbindelse hermed staar § 6, som sigter til at gjøre det muligt at fjerne Personer fra at passe Dampkedler, der maa anses for at være uskiktede til at betros en saa vigtig Gjerning. Erfaringen har noksom vist, at naar der er flet Ulykker ved